

A Strache-ügy margójára

2019 június 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Itt az új összeesküvés-elmélet - Nem zörög a haraszt...

Jan Böhmermann német komikus az osztrák szociáldemokratáknak dolgozik, és jóval a videó megjelenése előtt már utalt a felvételre.

Általában nem vagyok híve az összeesküvés-elméleteknek, mert mint valamikori villamosmérnök, szeretek a bizonyított tényekből kiindulni (egy mérnök nem is tehet mást), ám a Strache-ügy megingatott korábbi hitemben. Hogy mi történik? Próbáljuk meg rendezni az eseményeket, legalábbis, amit eddig tudunk róla.

A Spiegel és a Süddeutsche Zeitung közzétett egy videofelvételt, amelynek tanúsága szerint Heinz-Christian Strache, az Osztrák Szabadságpárt (FPÖ) vezetője két éve a spanyolországi Ibiza szigetének egyik szállodájában választási kampányhoz nyújtandó támogatásért cserébe állami megbízások elnyerését helyezte kilátásba egy ausztriai befektetésre készülő dúsgazdag lánynak.

A módszer egyébként a szabad világ megszokott gyakorlata, csak nem beszélnek róla. De hogyan jött létre ez a találkozó? Igen regényes módon. Johann Gudenus, Strache egyik bizalmasa, Bécs alpolgármestere, családi birtokot akar eladni, ez ügyben egy ismerős ingatlan tulajdonoshoz fordul, aki egy bécsi ügyvédhez, nevezük M.-nek (ma már ismert a neve Ramin Mirfakhrai), irányítja. M. ismer egy lett állampolgárságú nőt, Aljona Makarovát, Igor Makarov orosz oligarcha unokahúgát, aki pont ilyen birtokot keres, mert Ausztriába akar költözni a gyermekeivel. Az első találkozót az ügyvéd Bécs központjában (a Stephansplatz közelében) lévő irodájában szervezik meg, ahol Julian Thaler, egy bécsi biztonsági cég tulajdonosa is megjelenik.

A felek többször találkoznak, majd egy alkalommal Gudenus megemlíti, hogy Strachéval Ibizára mennek nyaralni, és ekkor kiderül, hogy ugyanebben az időben a Makarova–Thaler páros is éppen a Baleári-szigetekre készül (ezek egyike Ibiza). Valamely oknál fogva elhatározzák, hogy ott találkoznak. Egy villában jön össze a találkozó. Ám a villa be van kamerázva, és felveszik az ott elhangzottakat.

A Makarova–Thaler páros szándékosan olyan dolgokra tereli a beszédet (nagy ausztriai befektetésekről beszél), hogy Strache valami kompromittáló dolgot mondjon. El is hangzik, hogy, ha Makarova megveszi és az FPÖ szolgálatába állítja a befolyásos Kronen Zeitungot, jelentős állami megrendelésekre számíthat az Ausztriában létrehozandó cége.

Mindez két évvel ezelőtt történik, és semmi sem szivárog ki róla, ám az európai parlamenti választások előtt két héttel a Der Spiegel és a Süddeutsche Zeitung online kiadásában megjelenik egy videó a kompromittáló részletekkel. Strache lemond az osztrák kormánykoalícióban és a pártjában betöltött funkcióról (alkancellár, pártelnök), hasonlóképpen Gudenus is megvált a bécsi alpolgármesterségétől, felbomlik a kormánykoalíció, és Sebastian Kurz osztrák kancellár bejelenti, hogy szeptember elején előre hozott választásokat tartanak. Majd a Kurz-kormány is bukik, mert nem szavaznak bizalmat a kancellárnak.

Közben kiderül, olyan személy, hogy Aljona Makarova nem létezik, Igor Makarov orosz oligarchának (aki az ARETI nevű olajtársaság tulajdonosa és önmagában is érdekes személyiség) nincs unokahúga, és természetesen Julian Thaler is álnév, és az egész egy csapda volt, amelynek célja a Szabadságpárt vezetőjének és ezáltal az egész osztrák (és európai) jobboldal kompromittálása.

Strache a háttérben összeesküvést sejtet, Tal Silberstein izraeli kampánytanácsadója és Jan Böhmermann német komikusra célozgat, az előbbi az osztrák szociáldemokratáknak dolgozik, az utóbbi német televíziók népszerű műsorvezetője, aki jóval a videó megjelenése előtt már utalt a felvételre.

A bécsi ügyvédnek, az iráni születésű Ramin Mirfakhrainek van egy ügyvédje, Richard Soyer, aki ügyfele nevében azt nyilatkozza, hogy az egész akció a tényfeltáró újságírás keretébe tartozó civil kezdeményezés volt, amelyről azonban többet nem árulhat el, mert ügyfelét köti az ügyvédi titoktartás. Különben is ügyfele nem követett el semmiféle büntethető magatartást, mert a titkos videofelvelelek használata bűnyügek leleplezésére az újságírói gyakorlatban megengedett, és a véleménynyilvánítás szabadsága alapján védett tevékenység.

Itt a vége, fuss el véle, mondhatnánk, de Miss Marple bizonyára elgondolkodna a dolgon: hogy is van ez? Ha valaki el akar adni egy ingatlant, miért találkozzat sorozatban a potenciális vevővel, és ha találkoznak, miért nem a birtokon, amit venni akar? És ha nem akart venni, nem lett gyanús a hölgy személye, és mi történt az elmúlt két évben a birtokkal meg a vevővel, akit az ibizai találkozó után már nem láttak többet? Aki Gudenus a bécsi ügyvédhez irányította nem volt benne az akcióban? Maga Gudenus teljesen tiszta az ügyben (mármint a

csapdaállításban)? Ki bízta meg Mirfakhrait az akció lebonyolításával? Hogyan kerültek valahányan a bekamerázott villába (például ki bérelte ki, ki lakott benne)? A bekamerázás profi munkára vall, ki végezte, Julian Thaler (valójában Julian H.), akiről egykori főnöke, Sascha Wandl azt mondja az oe24.at internetes TV-nek hogy annak idején képezte ki az ilyen fedett akciók lebonyolítására? Vagy esetleg külföldi titkosszolgálatok is részt vettek az akcióban? Továbbá ki rendelte meg és ki fizetett érte? Sascha Wandl szerint egy ilyen akció legalább hatszázezer euróba kerül.

A liberális sajtó az egész akciót most úgy állítja be, hogy ez nem más, mint a bécsi ügyvédnek a tényfeltáró újságírás keretében végzett legális akciója, aki már korábban is házalt Strachét lejárató fényképekkel és videókkal (de nem talált vevőre), és a Strache által elkövetett bűnre helyezi a hangsúlyt, belekeverve mindenkit, akit lehetséges, az oroszokat és Orbán Viktort sem hagyva ki a sorból. Miss Marple azonban e magyarázatot kevésbé hinné el. Rögtön azon akadna fenn, hogy itt nem tényfeltáró újságírásról (aminek célja már megtörtént cselekmények felderítése) hanem egy kelepceállításról van szó, amit talán még az Emberi Jogok Európai Bírósága (amelyre Richard Soyer hivatkozik) sem találna megmagyarázhatónak. A másik, amin elcsodálkozna, az az, hogy az ibizai villáig látszólag véletlen események sora vezet el, ami vagy úgy lehetséges, ha számos csapdát állítottak fel, és Strache az egyikbe besétált, vagy úgy, hogy maga Gudenus vitte bele valamely okból a csapdába.

Ha ezek után feltesszük az ilyen esetekben elkerülhetetlen kérdést, hogy kinek állt érdekében, akkor nagy valószínűséggel kizárhatjuk, hogy ez csupán egy pénzéhes ügyvéd vagy magánnyomozó magánakciója, ahhoz túl drága és túl professzionális volt a kivitelezés, és túlságosan is politikus az időzítés. Talán közelebb jutunk a megoldáshoz, ha megnézzük a liberális sajtóvisszhangot: Der Spiegel: A jobboldali populisták le akarják rombolni Európát; The New York Times:

A szélsőjobb Oroszországgal való viszonyának ízléstelen regéje; Die Welt: Egy osztrák végezte el a szennyes munkát Orbánnak?; Kronen Zeitung: Strache az „Orbán kurzus” áldozata? És így tovább. A liberális sajtó Strache tőrbe csalását arra használja fel, hogy az általa nacionalistának, szélsőjobboldalinak nevezett politikai erőt Oroszország ügynökeinek, Európa lerombolóinak, a magyar miniszterelnököt pedig minden rossz eredménynek mutassa be, mégpedig rettenetes hangerővel éppen az európai parlamenti választások előtt. Ezért talán nem nagyon merész az a feltételezés, hogy itt nem egyéni akcióval állunk szemben, hanem egy nagyon is átgondolt stratégiával, amely nem egy ügyvédől vagy magánnyomozótól, hanem az európai hatalmi elit meghatározó erőitől származik. Ez a hatalmi elit már annyira gyengének ítéli a pozícióját, hogy annak megóvására kevésnek tartja az általa uralt média elsősorú propagandáját, a valóság letagadását, és szükségesnek látja a titkosszolgálati eszközök felhasználását is.

Reméljük, számukra ez már a vég kezdete, és Európa sorsát végül nem az európai „mély állam”, hanem a polgárok többségének akarata fogja meghatározni.

Lóránt Károly - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyaláizról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
